

paa utilstrækkelig faste Embedsindtægter, om hvilke det kan siges, at de burde have været udryddet samtidig med Vedtagelsen af de nyere Lønningslove.

Som Eksempler paa Honorarer, der ikke særlig hører sammen med en bestemt Embedsstilling, skal nævnes talrige Revisionshonorarer under de forskellige Ministerier, Kassererhonorarer o. lign. Som Eksempler paa Honorarer, der er særlig knyttet til den faste Stilling, anføres Ekspeditionssekretærhonorarerne til Fuldmægtige, Konsulenthonorar til en Fængselsinspektør, Honorarer til Margarinekontrollens Personale for forøget Virksomhed som Følge af nye Opgaver, Honorar til Skrivere for Konference af Posten, for Førelse af Registrarer, Honorar til Universitetsportneren for Tilsyn med Garderoberne etc. etc.

Som Følge af den store Forskellighed, der saaledes i saa mange Henseender bestaar mellem de Honorarer, der gives, lader der sig formentlig i Almindelighed intet sige om, hvorvidt Honorarerne bør afskaffes eller vedblive at bestaa. Systemet at, der overhovedet gives Honorarer til Statsfunktionærer, kan ikke i og for sig være forkasteligt, da der baade kan være fuldt berettigede Virksomheder, som Staten skal have udført, men som ikke kan føde en selvstændig Mand og til hvis Udførelse Statsfunktionærer er bedst kvalificerede, ligesom det paa forskellig Maade kan have en heldig Betydning for disses Udførelse af deres faste Embedsgerning og for deres hele Stilling, at de kan faa et saadant Hverv overdraget og nyde en Indtægt deraf; endelig kan det ogsaa være et Retfærdighedskrav at honorarlønne en Virksomhed, der opstaar for en Tjenestemand ved nye Love uden at være forudsat ved Fastsættelse af den faste Løn. Paa den anden Side kan det ikke nægtes, at Honorarvæsenet har faaet et for stort Omfang, og at adskillige Honorarer egner sig til at bortfalde. En endelig Afgørelse maa derfor bero paa en Gennemgang af de bestaaende Honorarer i det enkelte.

Under Henvisning til Finanslovkommissionens Indstilling Pag. 37 Nr. 240 og 41*) kan Underudvalget fuldt ud slutte sig til Indstillingen under Nr. 241, 2. Man finder derhos Anledning til at henlede Opmærksomheden paa, at Honorarerne ofte er

*) Finanslovkommissionens Indstilling lyder saaledes:

Ekspeditionssekretærhonorarer.

240) Medens ifølge Statskalenderen 1911 t. Eks. Finansministeriet med dets 28 Kontorer har 60 Fuldmægtige, hvoraf 27 er Ekspeditionssekretærer, altsaa gennemsnitlig 1 i hvert Kontor, er i Indenrigsministeriets Kommunekontor, Landbrugsministeriets Landvæsenskantor og Domænekantor samt Justitsministeriets 1ste og 2det Ekspeditionskontor *samtlig*e Fuldmægtige Ekspeditionssekretærer (henholdsvis 3 i hvert af de to førstnævnte og 2 i hvert af de sidstnævnte Kontorer); i Ministeriet for offentlige Arbejder er af 5 Fuldmægtige i Ministeriets 2 Kontorer de 3 Ekspeditionssekretærer og i Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet af 7 Fuldmægtige i Ministeriets 3 Kontorer de 4 Ekspeditionssekretærer. Kommissionen skal derfor udtale Ønsket om, at der kommer til at foreligge *fælles og ensartede Regler for Antallet af Ekspeditionssekretærer i samtlige ministerielle Kontorer, med det Formaal at bringe Antallet ned.*

Honorarer, der ved Siden af den faste Lønning ydes Tjenestemænd for særlige Hverv eller Arbejder.

241) [Bind I. Pag. 272]. Angaaende disse Honorarer indstiller Kommissionen:

1. Der stræbes henimod, at Honorarerne inddrages ved Ledighed i de paa-gældende Stillinger eller ved paagældende Indehavers Overgang til højere Embedsstilling.